

**Teie Isa teab, mida teile vaja läheb,
enne kui te Teda palute!**

Mt 6:8.

Tõeline Issanda rahvas on imelik rahvas. Nad teavad, et Jumal teab, mida neil on vaja, aga siiski nad paluvad. Nad teavad ka kindlalt, et Jumal ka annab neid asju, aga siiski nad paluvad. Nad teavad, et Jumal kunagi ei unusta midagi, vaid annab ikka kõike vajalikku kui õige aeg on käes. Mispärast nad siis paluvad?

Nad paluvad seepärast, et nad on Jumala omad lapsed ja neil on luba öelda Talle kõike, mida kogevad: valu, kurbust või rõõmu, kõike, mida neil südamel on. Nad tahavad alati kuulda oma Isa häält, tuletada meelde Ta töotuseid ja Ta armastust.

Issanda omil pole kunagi millestki puudust, kuigi neil sagedasti ei ole isegi seda, mida üldiselt elule vajalikuks peetakse. Neile toimib nimelt kõik, mis Jumal annab, nende heaks: puudus, haigus, vaesus, rikkus, tervis jms, sest nad ei ela mitte maise elu sihiga, vaid igavesele elule mõeldes.

Jumal on hea Isa, kes kuuleb, mida Ta lapsed Talle ütlevad, ka mida nad oma südames Talle sosistavad. Ta võtab kõike kuulda ning vastab, kui Ta aeg on käes.

Jumal ei vaja meie palveid. Ta ei vaja meie poolt esitatud põhjendusi, mispärast Ta peaks aitama. Jumala aitamise põhjus on ainult Tema jumalik armastus. Tal pole ka vaja, et me korraldame palveringe, et üheskoos teda nagu sundida midagi tegema. Selline on solvang Tema heale tahtmisele ja armastusele. Ta ei võta palveid paremini kuulda palvete või palujate rohkuse tõttu, vaid oma töotuste ja armu pärast.

Jumala arm ja armastus meie kohta on alati sama püsiv. Kui me elu raskuste ees tõdeme, et meil endil ei ole usku ega väge, siis on Ta meile abiks. Seda saame kogeda kõige selgemini sellest elust lahkudes. „Mäed liiguvad ja künkad kõiguvad küll, aga minu heldus ei liigu su juurest ja minu rahuseadus ei kõigu, ütleb Issand, su halastaja.“ Js 53:10. Pidagem sellest alati kinni!